

FARSKÝ LIST

22. júl – 28. júl 2024, číslo 559

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Modlitba, to je nácvik života

=====

Ako často počúvame, že celý náš život ma byť modlitbou! Len možno sme úplne nepochopili, ako. Nie, že by sme sa stále modlili. Nie.

Modlitba je možno viac než čo iné nácvik života. Je to ako keď človek v dokonalých podmienkach nacvičuje skoky a figúry parkúru, aby potom v parku, v meste, na ulici ich zopakoval už mimo telocvične.

Modlitba je čas, kedy ničím nerušení trénujeme život s Bohom, zotrúvanie v Bohu - aby sme potom to, čo nám to umožňuje v modlitbe, preniesli aj do ostatného času, ostatku nášho života.

Veci ako ticho, prázdnota, vnútorné mlčanie, láska a jej sústredenosť a nerozptyľovanie sa ostatným... - ak tieto veci fungujú v modlitbe a otvárajú nám dvere k blaženej kontemplácii, potom nie preto, že by to bolo niečo vlastné iba modlitbe, ale preto, že to je podmienka takéhoto vzťahu a žitia všeobecne.

Ak teda spoznáme, že tieto veci fungujú v modlitbe a otvárajú nám v nej Nebo, potom je ďalší krok to, čo sme si takto v modlitbe akoby v nejakej telocvični vyskúšali a natrénovali, preniesť na zvyšok svojho života. Takýmto spôsobom sa potom aj sám život stáva modlitbou rovnako ako sa preteky u športovca stávajú akoby predĺžením a završením jeho tréningu a dávajú tréningu zmysel. Podobne u nás práve táto zmena nášho myslenia, nášho života, našej osobnosti dáva zmysel našej modlitbe.

Bez toho by modlitba ostala nezmyselná a samoúčelná, ako hovorí Ježiš na mnohých

miestach, napríklad "čo ma oslovujete: "Pane, Pane," keď nerobíte, čo hovorím?" (Lk 6, 46), alebo že "nie každý, kto mi hovorí: "Pane, Pane," vojde do nebeského kráľovstva, ale iba ten, kto plní vôľu môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Mnohí mi v onen deň povedia: "Pane, Pane, či sme neprorokovali v tvojom mene? Nevyháňali sme v tvojom mene zlých duchov a neurobili sme v tvojom mene veľa zázrakov?" Vtedy im vyhlásim: Nikdy som vás nepoznal; odíďte odo mňa vy, čo páchate nepravosťou!" (Mt 7, 21-23).

Krátko a stručne, tie isté veci a princípy, ktoré robia modlitbu živou, vnútornou a kontemplatívnou, tie isté robia aj náš život svätým a plným Boha a teda spaseným.

Eliáš Prorok

=====

Významné biblické osobnosti poznáme podľa titulov pochádzajúcich z aktivít, ktorými sa vyznačovali. Titul Spasiteľa a Vykupiteľa patrí výsostne Ježišovi. Titul Božej Matky, Bohorodičky, Panny patrí Márii. Titul Krstiteľa, Pánovho predchodcu, patrí Jánovi. Titul Skaly, Najvyššieho apoštola patrí Petrovi. Akým titulom by sme označili svätca dnešného dňa, proroka Eliáša? Na pomoc nám prichádza apoštol Jakub, ktorý vo svojom liste píše o dôležitej aktivite spojenej s Eliášom a tou bola modlitba. Eliáš sa naliehavo modlil a zavrelo sa nebo na tri roky a šesť mesiacov. Potom sa znovu modlil a Boh poslal dážď. Eliáša by sme mohli titulovať ako muža modlitby. Nie je to však titul, ktorý by bol nedostihnuteľný, pretože Jakub píše, že Eliáš bol človek ako my všetci.

Znamená to, že všetci sa mu môžeme podobať v tejto duchovnej aktivite. V skutočnosti všetky biblické osobnosti boli ľuďmi modlitby. Človekom modlitby bol Ježiš, Mária, Ján Krstiteľ a ďalší. Ľuďmi modlitby boli svätci, ktorých si pripomínáme v priebehu liturgického roka. Ľuďmi modlitby boli a sú mnohí súčasníci dnešnej generácie. Ján Pavol II. bol mužom modlitby. Často sme ho videli s ružencom v ruke prechádzať sa po vatikánskych záhradách. Alebo kľačať a takto sa modliť. Ako muž modlitby je označený terajší Svätý otec František.

V roku 2017 bol natočený film Muž modlitby. Ide o životopisný príbeh slávneho futbalového brankára Keylora Navasa, ktorý sa i vďaka svojej viere a do modlitby ponoreného života stal slávnym a známym ako jeden z najlepších brankárov na svete. V tejto súvislosti sa mi páčia prejavy iných futbalistov, ktorí pri vstupe na ihrisko sa prežehnajú, zdvihnú ruky a pohľad k nebu, alebo takto oslavujú strelený gól. I to svedčí o viere a modlitbe, ktorú využívajú vo svojom živote. Stačí, ak si ako príklad z dnešného svätca vezmeme jeho lásku k modlitbe a budeme ju napodobňovať, aby sme sa aj my stávali ľuďmi naliehavaj a účinnej modlitby.

Ihla v kope sena

=====

Hľadali ste už niekedy ihlu v kope sena? Je to porekadlo, podľa ktorého hľadáme niečo malé v rozmernom priestore. Iný význam má hľadanie niečoho, o čom vieme, že to v tomto čase a na tomto mieste nenájdeme. Nie je totiž čas ani príhodné okolnosti, aby sme to tam vtedy našli.

Keď Ježiš prišiel na Kvetnú nedeľu do Jeruzalema, išiel hľadať ihlu v kope sena. Najskôr do chrámu, v ktorom hľadal dom modlitby a namiesto toho tam našiel

peňazomencov, kupujúcich, predávajúcich a miesto, ktoré nazval lotrovský pelech. Potom na figovníku, ktorý v tom čase nemal mať plody, no on ich i tak na ňom hľadal. Táto udalosť je však spojená s tou predchádzajúcou. Podľa exegetov totiž Ježiš mohol i viackrát robiť poriadok v chráme. Podľa Jánovho evanjelia tak učinil na začiatku svojho verejného účinkovania, keď povedal, aby zborili svoj chrám, že on ho postaví za tri dni. Podľa ostatných troch evanjelistov sa tak malo stať na konci Ježišovej verejnej činnosti. Takže dvakrát i viackrát mohol Ježiš vyčistiť chrám a dožadovať sa zmeny lotrovského pelechu na dom modlitby, čo sa však nestalo a chrám zakaždým ostal ako lotrovský pelech. Toto viacnásobné vyčistenie chrámu od peňazomencov, kupujúcich a predávajúcich symbolizuje práve figovník, na ktorom obrazne nenašiel plody v čase, keď ich na ňom hľadal. Plody premeny a pokánia, ktoré prišiel ohlasovať, aby naviedol ľudí na Božiu cestu. Plody pokánia má človek prinášať vždy, keď nastúpi na túto Božiu cestu. Nie iba v čase najväčších cirkevných sviatkov, alebo v období pôstu, mysliac si, že vo zvyšnom čase môže jeho život vyzeráť znovu ako lotrovský pelech.

Je ťažké hľadať ihlu v kope sena. Ako sa cíti Boh, ktorého do tejto úlohy vystaví človek svojou neochotou uskutočniť premenu svojho zmyšľania i života? Nech Boh, pozerajúc na náš život, vidí v ňom poriadok, pretože on je Bohom poriadku. Aj my sa stávajme ľuďmi Božieho poriadku a nie ľudského neporiadku.

Spravodlivá mzda

=====

Každoročne vláda rieši otázku minimálnej mzdy. Ide o hodinovú minimálnu mzdu, ktorá u nás na Slovensku dosahuje niečo viac ako 4

eurá. Ide o mesačnú minimálnu mzdu, ktorej výška pre zamestnanca je v súčasnosti 750 eur. Otázka navyšovania minimálnej mzdy je spojená s uspokojovaním každodenných potrieb jednotlivcov, ale tiež s ich nárokmi na určitý životný štandard a životnú úroveň.

V podobenstve o robotníkoch, ktorí prichádzajú pracovať do vinice toho, čo ich najíma v rôznom čase, nie je problémom to, že by neboli dostali dohodnutú odmenu za svoju prácu. Skôr je problémom výška tejto odmeny. Tí, čo robili od rána dostali rovnako ako tí, čo prišli pracovať až poobede. Každý z nich pritom dostal dennú mzdu robotníka, čiže jeden denár. Toľko bola minimálna mzda, alebo teda mzda robotníka za odpracovaný deň. Ak túto cenu porovnáme s Božími darmi, ktoré má pre nás Otec pripravené za prežitý a odpracovaný život orientovaný na Božie záujmy, zistíme, že všetci dostaneme rovnako. Rovnakú večnosť, rovnaký príbytok v nebeskom kráľovstve. Boh nám nedá iné alebo jednému a iné druhému. Nedá nám iný večný život pri sebe u jedného a iný u druhého. Večnosť bude totožná pre všetkých. Život v radosi, pokoji, v nazeraní na Božiu tvár a slávu, vo vďačnosti za Božiu lásku a milosrdenstvo. Boh je spojený s večnosťou. To len my na zemi máme čas, v ktorom určujeme minimálnu odmenu za hodinu, deň, či mesiac. Nebeský Otec má pre všetkých pripravenú rovnakú odmenu a rovnakú večnosť. Predstava apoštolov Jána a Jakuba o Ježišom kráľovstve bola, že chceli sedieť po jeho pravici a ľavici. To je obraz svetského kráľovstva. Božie kráľovstvo pozná len jednu odmenu a ňou je život v plnosti. V plnosti toho, čo nám chýbalo na zemi. Žiadne prémie, diéty, odmeny, či navyšovanie platu nedocení to, čo nás čaká u Otca. Lebo ani oko nevidelo a ani ucho nepočulo, čo Boh pripravil pre tých, ktorí ho milujú.

Premôžeme sa / zapríme sa

=====

Azda všetci máme skúsenosť s nefunkčnými vzťahmi. Vzťahy, ktoré fungovali a prestali fungovať. Medzi manželmi, keď sa manželské spolužitie stalo nefunkčným. Medzi súrodencami, keď prestali fungovať predchádzajúce dobré súrodenecké vzťahy. Medzi susedmi, keď sa pokazili susedské vzťahy. Nefunkčnosť vzťahu sa prejavuje tým, že sa prestanú zdraviť, rozprávať, vyhýbajú sa jeden druhému, nadávajú na seba, prajú si zlé. Príčinou tejto nefunkčnosti býva ťažké srdce, ktoré máme na toho druhého. Ťažké srdce, ktoré pestujeme v sebe. A tento proces pestovania ťažkého srdca prichádza cez neodpustenie. Nechceme, nevieme, nedokážeme odpustiť tomu druhému niečo, čo nám ublížilo alebo nás urazilo. Raz sa Peter opýtal Ježiša, či má azda svojmu bratovi, ktorý sa voči nemu previní, odpustiť sedem ráz za deň. Ježišova odpoveď bola nie sedem, ale sedemdesiatsedem ráz. Odpúšťanie patrí k najťažším aktivitám v živote. Stojí nás veľa síl vedieť odpustiť blížnemu. Koľko krát sme počuli niekoho povedať, že odpustí, ale nezabudne. A tak si nosí v srdci všade tú ťažobu, ktorá bráni úprimne odpustiť. Odpúšťanie vyžaduje trpezlivosť s tým druhým. Netrpezlivý človek sa na všetko hnevá a nosí so sebou nepokoj. Premáhame vlastnú pýchu, keď dokážeme odpustiť a nepripomínať donekonečna čím všetkým nám kto ublížil. Mnohé výčitky na adresu blízkych pramenia práve z neodpustenia. Pre život sú dôležité fungujúce vzťahy. Nemožno žiť v nefunkčných vzťahoch, pretože to ubíja a vyčerpáva človeka. Keď je ťažké odpustiť, ešte ťažšie je udržiavať v sebe hnev a zlosť, pretože tak sa deformuje nielen spolužitie, ale i krása života v prostredí, kam nás postavil

nádherný Boží plán. Majme v sebe schopnosť odpúšťať, aby sme neochudobňovali ani seba ani blížnych pestovaním nefungujúcich vzťahov. Tešme sa z ľudí, ktorých nám Otec posielá každý deň na našu životnú cestu, aby sme spoločne fungovali.

	Čičava	Komárany	Memík
Po 22.7.	<i>Svätá myronosička a apoštolom rovná Mária Magdaléna</i> Deň Sv. Šarbela – po liturgii moleben, úcta relikvie a pomazanie olejom		
	18.00 liturgia		
Ut 23.7.	<i>Svätí mučeníci Trofim, Teofil a spoločníci</i>		
	18.00 + Alžbeta (r. Gerová)		
St 24.7.	<i>Svätí mučeníci Boris a Gleb</i>		
		18.00 + Helena (r. Jalčaková) + panychýda	
Št 25.7.	Zosnutie sv. Anny, matky presv. Bohorodičky		
	18.00 + Anna (r. Jendrejová)		
Pi 26.7.	<i>Svätý hieromučeník Hermolas a spoločníci</i>		Zdržanlivosť od mäsa
		16.30 Sväté tajomstvo zmierenia – svätá spoveď 18.00 *ZBP Anna (r. Čandíková) 19.00 Sväté tajomstvo pomazania chorých	
So 27.7.	Svätý veľkomučeník a uzdravovateľ Panteleimón		
	18.00 o. J. Dvorščák – neď.		17.30 o. M. Janočko – neď.
Ne 28.7.	Deviata nedeľa po Päťdesiatnici Odpustová slávnosť chrámu svätej Anny, matky presvätej Bohorodičky v Komáranoch Hlavný slúžiteľ a kazateľ protojerej Michal Pavlišinovič, hovorca Prešovskej archieparchie a člen Rady KBS pre spoločenské komunikačné prostriedky		Odpust Komárany Myrovanie Sprievod okolo chrámu
		9.30 Aľatist požehnanie rodín 10.30 Slávnostná Svätá liturgia *ZBP Jozef (r. Tömöryová)	

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.

Pomazanie chorých je možné prijať za zvyčajných podmienok. Byť v stave posväcujúcej milosti. Nad 60 rokov a bez vážnej choroby raz ročne. Pri zhoršení stavu, alebo nástupe vážnej choroby sa môže opakovať. V prípade akútnej i chronickej choroby v akomkoľvek veku.